

17. juli 2019

EM2019/136

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan forbedre vilkårene for kunstnere.

(Medlem af Inatsisartut Peter P. Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Gruppen af kunstnere omfatter bl.a.: musikere, forfattere, skuespillere, filmskabere, fotografer, malere, skulptører, dansere og andre nyskabende kunstnere.

Det er vigtigt at vi til stadighed drøfter, kunst som et egentligt erhverv og som en potentiel fremtidig handelsvare, både internt, som eksportvare, og som element i fremstød i udlandet. Derfor bør vi forholde os til, hvordan vi forbedrer vilkårene for kunstnerne.

Der er mange dygtige kunstnere indenfor de forskellige kunstformer. Hvorend vi vender os, kan vi se og høre kunstværker, frembragt af vores egne kunstnere. Til dagligt tænker vi måske ikke så meget over det, men kunst har en stor indflydelse på vores dagligdag.

Kunstnerisk virksomhed er ikke bare en fritidsbeskæftigelse, det kan også udmærket være et erhverv – vi kan jo ikke allesammen være bogligt uddannede eller fiskere.

Hvis vi tager en musiker som eksempel, så bruger musikeren mange timer og en stor del af sit liv på at øve sig, og spiller for publikum medbringende sit eget udstyr, som koster mange penge.

Musikeren rejser, flyver, spiser og mange mennesker er med til at forberede koncerten, lystechnikere, lydteknikere, dørfolk, sælgere og mange mennesker betaler for at komme til koncert. Til sidst skal musikeren overnatte på hotel.

Mange mennesker er beskæftiget ved forberedelsen af en koncert, de betaler allesammen skat, og mange penge bliver omsat på denne måde. Når musikeren, efter at have underholdt tager hjem, har hun/han kun en del af indtægterne med. Og skal oveni betale skat af sin andel.

Det er velkendt, at billetpriserne i Grønland ikke er blandt verdens laveste. F.eks. koster en returrejse for enkelt person mellem Nuuk og Upernavik, mindst 10.200,-. En gruppe tæller som regel 5 personer og tit flere.

Hvis man vil have fem personer til Upernavik, koster det 51.000 kr.. Overnatninger mindst 4 dage, fem mennesker 16.000 kr.. Måltider 6.000,-. Løn til musikerne i alt 25.000,-. Leje af spillested 5.000,-. Udgifter i alt: 103.000 kr..

Vi er ikke mange mennesker i Grønland, og der ikke mange i Upernavik. Hvem har råd til at betale 103.000,- for at invitere et orkester?

Er det muligt at gøre noget med det skattemæssige fradrag? Eller skulle vi indføre et særskilt rejsetilskud?

Som et eksempel kan jeg nævne, at musikere der på Færøerne ernærer sig ved at spille på værtshuse, ikke betaler skat.

Den største trussel overfor vore kunstnere, er internettet.

De 3 kunstarter der oftest bliver ramt er: Forfattere, filmskabere og musikere.

Kan vi indrette støtteformerne, så vi tager højde for internettet og gør dem tidssvarende? Så vi på den måde kan markedsføre Grønland?

Der er politisk grundlag for en kunstpolitik, hvor det erhvervsmæssigt kan betale sig at skabe kunst, vi har masser af ressourcer som vi bør udnytte bedre.

Ved at lette skatten eller ved at forhøje fradraget, kan vi bane vejen for at flere ernærer sig ved erhvervet.

Ved at subsidiere rejser, og ved at reorganisere støtten til kunstnerisk arbejde, kan kunstnerne få mere at lave.

Hvis vi kan rette op på den værdiforringelse internettet er årsag til, kan det åbne op for store muligheder, både internt i landet og i udlandet.

For at kunne løfte kunsten, kunne vi støtte forskellige kunstsoler, udvikle dem og udvide dem.

Vi må skabe bedre betingelser for dem med talentet. Inuit Ataqatigiit vil være med til at skabe betingelserne for, at det kan betale sig at skabe kunst af god kvalitet.

Vi skal kunne promovere Grønland gennem kunsten.

Jeg håber på en god, levende og frugtbar diskussion.

Tak.